

Sons and Daughters of God

By Elder Rubén V. Alliaud
Of the Seventy

Zoons en dochters van God

Ouderling Rubén V. Alliaud
van de Zeventig

October 2024 general conference

We truly believe that we are all literally the children of God, and because of that, we have the potential to become like Him.

Today I would like to address one of the most joyful, glorious, and powerful gospel truths that God has revealed. At the same time, it is ironically one for which we have been criticized. An experience I had some years ago profoundly deepened my appreciation for this gospel truth.

As a representative of the Church, I was once invited to a religious conference where it was announced that from that moment on they would recognize as valid all baptisms performed by almost all other Christian churches, as long as the ordinance was done with water and in the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost. Then it was explained that this policy did not apply to baptisms performed by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

After the conference I was able to delve deeper into the reasons for that exception with the leader in charge of the announcement. We had a wonderful and insightful conversation.

In short, he explained to me that that exception had primarily to do with our particular beliefs about the Godhead, which other Christian denominations often refer to as the Trinity. I expressed my appreciation for him taking the time to explain to me his beliefs and the policy of his church. At the end of our conversation, we hugged and then said goodbye.

As I later contemplated our discussion, what this leader said about Latter-day Saints not understanding what he called the “mystery of the Trinity” stayed in my mind. What was he refer-

Wij geloven echt dat iedereen letterlijk een kind van God is, wat ons het potentieel geeft om als Hij te worden.

Ik wil vandaag een van de vreugdevolste, heerlijkste en krachtigste evangeliewaarheden bespreken die God heeft geopenbaard. Ironisch genoeg krijgen we juist op die waarheid soms kritiek. Enkele jaren geleden heb ik iets meegemaakt waardoor mijn waardering voor deze evangeliewaarheid enorm is toegenomen.

Ik werd als vertegenwoordiger van de kerk eens uitgenodigd voor een religieuze conferentie waar werd aangekondigd dat vanaf dat moment iedere doop van vrijwel elke andere christelijke kerk werd erkend, zolang de verordening met water en in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest werd verricht. Daarna zei men dat dit beleid niet gold voor de doop in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Na de conferentie besprak ik de redenen voor die uitzondering met de leider die verantwoordelijk was voor de bekendmaking. We hadden een fijn en verhelderend gesprek.

Kort samengevat legde hij uit dat die uitzondering voornamelijk te maken had met onze opvattingen over de Godheid, die andere christelijke stromingen vaak de Drie-eenheid noemen. Ik zei dat ik het waardeerde dat hij zijn overtuigingen en het beleid van zijn kerk aan mij had uitgelegd. We eindigden ons gesprek met een omhelzing en namen afscheid.

Toen ik later over ons gesprek nadacht, bleef er in mijn hoofd spoken dat heiligen der laatste dagen volgens deze leider het zogenaamde ‘geheimenis van de Drie-eenheid’ niet begrijpen.

ring to? Well, it had to do with our understanding of the nature of God. We believe that God the Father “is an exalted man” with a glorified “body of flesh and bones as tangible as man’s; [and] the Son also.” Thus, every time we talk about the nature of God, in some way, somehow, we are also talking about our own nature.

And this is true not only because we all were made “in [His] image, after [His] likeness,” but also because, as the Psalmist recorded, God said, “Ye are gods; and all of you are children of the most High.” This is for us a precious doctrine now recovered with the advent of the Restoration. In summary, it is nothing more or less than what our missionaries teach as the first lesson, first paragraph, first line: “God is our Heavenly Father, and we are His children.”

Now, you might say, “But many people believe we are children of God.” Yes, that is true, but their understanding may be a little different from the implication of its deeper meaning that we affirm. For Latter-day Saints, this teaching is not metaphorical. Rather, we truly believe that we are all literally the children of God. He is “the Father of [our] spirits,” and because of that, we have the potential to become like Him, which seems to be inconceivable to some.

It has now been over 200 years since the First Vision opened the doors to the Restoration. At the time, young Joseph Smith sought guidance from heaven to know what church to join. Through the revelation he received that day, and in later revelations given to him, the Prophet Joseph obtained knowledge about the nature of God and our relationship to Him as His children.

Because of that, we learn more clearly that our Heavenly Father has taught this precious doctrine from the very beginning. Allow me to cite at least two accounts from the scriptures to illustrate this.

You might remember God’s instructions to Moses as recorded in the Pearl of Great Price.

We read that “God spake unto Moses, saying: Behold, I am the Lord God Almighty, and Endless is my name.” In other words, Moses, I want you to know who I am. Then He added, “And, behold, thou art my son.” Later he said, “And I have a work for thee, Moses, my son; and thou art in the similitude of mine Only Begotten.” And then finally, He ended with, “And now, behold, this one thing I show unto thee, Moses, my son.”

Wat bedoelde hij daarmee? Dat heeft te maken met hoe wij de aard van God zien. Wij geloven dat God de Vader ‘een verhoogde persoon’ is met een verheerlijkt ‘lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens; [en] de Zoon eveneens’. Wanneer we het dus over de aard van God hebben, hebben we het in zekere zin ook over onze eigen aard.

Dat is niet alleen zo omdat wij ‘naar [zijn] beeld, naar [zijn] gelijkenis’ zijn geschapen, maar ook omdat God volgens de psalmist zei: ‘U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste.’ Deze bijzondere leer is ons met de herstelling weer onthuld. Dat is ook wat onze zendelingen meteen verkondigen in de allereerste les: ‘God is onze hemelse Vader en wij zijn zijn kinderen.’

Nu zegt u misschien dat veel mensen geloven dat wij kinderen van God zijn. Dat klopt ook wel, maar zij zien daarin wellicht niet de diepere betekenis die wij eraan hechten. Voor heiligen der laatste dagen is deze lering geen metafoor. Wij geloven namelijk echt dat iedereen letterlijk een kind van God is. Hij is ‘de Vader van [onze] geesten’, wat ons het potentieel geeft om als Hij te worden. Voor sommigen is dat onvoorstelbaar.

Inmiddels is er ruim 200 jaar verstreken sinds het eerste visioen de herstelling inluidde. De jonge Joseph Smith zocht destijds hemelse leiding om te weten bij welke kerk hij zich moest aansluiten. In de openbaring die hij toen ontving, alsook in latere openbaringen, deed de profeet Joseph kennis op over de aard van God en onze relatie tot Hem als zijn kinderen.

Hieruit blijkt duidelijk dat onze hemelse Vader deze waardevolle leer vanaf het begin heeft verkondigd. Ik wil graag enkele verhalen uit de Schriften aanhalen waaruit dat blijkt.

U weet misschien nog wat God in de Parel van grote waarde tegen Mozes zei.

Daarin staat: ‘God sprak tot Mozes en zei: Zie, Ik ben de Here God, de Almachtige, en Eindeloos is mijn naam.’ Met andere woorden: Mozes, Ik wil dat je weet wie Ik ben. Daarna zei Hij: ‘En zie, u bent mijn zoon.’ Later zei Hij: ‘En Ik heb een werk voor u, Mozes, mijn zoon; en u bent naar de gelijkenis van mijn Eniggeborene.’ Hij sloot met de volgende woorden af: ‘En nu, zie, dit ene ding toon Ik u, Mozes, mijn zoon.’

It appears that God was determined to teach Moses at least one lesson: “You are my child,” which He repeated at least three times. He could not even mention the name of Moses without immediately adding that he was His son.

However, after Moses was left alone, he felt weak because he was no longer in the presence of God. That is when Satan came to tempt him. Can you see a pattern here? The first thing he said was, “Moses, son of man, worship me.”

In this context, Satan’s request to worship him may have been only a distraction. A significant temptation for Moses in that moment of weakness was to become confused and believe that he was only a “son of man,” rather than a child of God.

“And it came to pass that Moses looked upon Satan and said: Who art thou? For behold, I am a son of God, in the similitude of his Only Begotten.” Fortunately, Moses was not confused and did not allow himself to become distracted. He had learned the lesson of who he really was.

The next account is found in Matthew 4. Scholars have entitled this “the three temptations of Jesus,” as if the Lord was tempted only three times, which of course is not the case.

Hundreds of gallons of ink have been used to explain the meaning and content of these temptations. As we know, the chapter begins by explaining that Jesus had gone into the desert, “and when he had fasted forty days and forty nights, he was afterward an hungred.”

Satan’s first temptation apparently had only to do with satisfying the Lord’s physical needs. “Command that these stones be made bread,” he challenged the Savior.

A second enticement may have had to do with tempting God: “Cast thyself down: for it is written, He shall give his angels charge concerning thee.”

Finally, Satan’s third temptation referred to the aspirations and glory of the world. After Jesus had been shown “all the kingdoms of the world, ... [Satan] saith unto him, All these things will I give thee, if thou wilt fall down and worship me.”

In truth, Satan’s ultimate temptation may have had less to do with those three specific provocations and more to do with tempting Jesus Christ to question His divine nature. At least twice, the enticement was preceded by the challenging accusation from Satan: “If thou be

God leek vastbesloten om Mozes op zijn minst één ding in te prenten: je bent mijn kind. Hij herhaalde dat minstens drie keer. Hij noemde Mozes niet bij naam zonder daar meteen aan toe te voegen dat hij zijn zoon was.

Maar toen Hij Mozes alleen liet, voelde die zich zwak omdat hij zich niet langer in de tegenwoordigheid van God bevond. Toen kwam Satan om hem te verleiden. Ziet u hier een patroon in? Het eerste wat hij zei, was: ‘Mozes, mensenzoon, aanbid mij.’

In deze context was Satans verzoek om hem te aanbidden misschien alleen een afleidingstactiek. Mozes werd op dat moment van zwakte vooral in verwarring en in de verleiding gebracht om te geloven dat hij enkel een ‘mensenzoon’ was en geen kind van God.

‘En het geschiedde dat Mozes Satan aanschouwde en zei: Wie bent u? Want zie, ik ben een zoon van God, naar de gelijkenis van zijn Eniggeborene.’ Gelukkig liet Mozes zich niet in verwarring brengen of afleiden. Hij wist inmiddels wie hij werkelijk was.

Het volgende verhaal staat in Mattheüs 4. Geleerden noemen dit vaak ‘de drie verzoeken van Jezus’, alsof onze Heer maar drie keer werd verzocht. Dat is uiteraard niet het geval.

Honderden liters inkt zijn opgegaan om deze verzoeken te beschrijven en uit te leggen. Aan het begin van het hoofdstuk staat dat Jezus de woestijn was ingegaan: ‘En nadat Hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg Hij ten slotte honger.’

Satan verleidde de Heer ogenschijnlijk eerst om zijn fysieke behoeften te vervullen. ‘Zeg dan dat deze stenen broden worden’, daagde hij de Heiland uit.

Ten tweede probeerde hij Jezus kennelijk over te halen God te verzoeken: ‘Werp Uzelf dan naar beneden, want er staat geschreven dat Hij Zijn engelen voor U bevel zal geven.’

Satans derde verleiding richtte zich op de ambities en glorie van de wereld. Nadat hij Jezus ‘al de koninkrijken van de wereld’ had laten zien, zei Satan tegen Hem: ‘Dit alles zal ik U geven, als U knielt en mij aanbidt.’

Satans grootste verzoeking had wellicht minder te maken met die drie specifieke verleidingen, maar was bedoeld om Jezus Christus zijn goddelijke aard in twijfel te laten trekken. Satan verleidde en lokte Jezus een paar keer uit met de woorden: ‘Als U de Zoon van God bent, ofwel: als

the Son of God”—if you really believe it, then do this or that.

Please notice what had happened immediately before Jesus went into the desert to fast and pray: we find the account of Christ's baptism. And when He had come out of the water, there came “a voice from heaven, saying, This is my beloved Son, in whom I am well pleased.”

Do we see the connection? Can we recognize a pattern here?

It is no wonder that every time we are taught about our divine nature and destiny, the adversary of all righteousness tempts us to call them into question.

How different our decisions would be if we really knew who we really are.

We live in a challenging world, a world of increasing commotion, where honorable people strive to at least emphasize our human dignity, while we belong to a church and embrace a gospel that lift our vision and invite us into the divine.

Jesus's commandment to be “perfect, even as [our] Father which is in heaven is perfect” is a clear reflection of His high expectations and our eternal possibilities. Now, none of this will happen overnight. In the words of President Jeffrey R. Holland, it will happen “eventually.” But the promise is that if we “come unto Christ,” we will “be perfected in him.” That requires a lot of work—not just any work, but a divine work. His work!

Now, the good news is that it is precisely our Father in Heaven who has said, “For behold, this is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

President Russell M. Nelson's invitation to “think celestial” implies a wonderful reminder of our divine nature, origin, and potential destination. We can obtain the celestial only through Jesus Christ's atoning sacrifice.

Perhaps that is why Satan enticed Jesus with the very same temptation from the beginning to the end of His earthly ministry. Matthew recorded that while Jesus hung on the cross, those “that passed by reviled him, ... saying, ... If thou be the Son of God, come down from the cross.” Glory be to God that He did not hearken but instead provided the way for us to receive all celestial blessings.

je dat echt gelooft, doe dit of dat dan.

Let op wat er was gebeurd voordat Jezus de woestijn inging om te vasten en bidden: we lezen over de doop van Christus. Toen Hij uit het water opkwam, zei een stem uit de hemel: ‘Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!’

Zien we het verband? Herkennen we hierin een patroon?

Het komt niet als een verrassing dat wanneer we iets over onze goddelijke aard en bestemming leren, de tegenstander van alle gerechtigheid ons verleidt dat in twijfel te trekken.

We zouden heel andere keuzes maken als we beseften wie we werkelijk zijn.

We leven in een moeilijke wereld met toeneemende onrust, waar eervolle mensen in elk geval onze menselijke waardigheid nog proberen te benadrukken. Maar wij zijn lid van een kerk en leven een evangelie na die onze visie verheffen en op het goddelijke in ons wijzen.

Jezus gaf ons het gebod: ‘Weest u dan volmaakt, zoals [onze] Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.’ Dat gebod getuigt duidelijk van zijn hoge verwachtingen voor ons en onze eeuwige mogelijkheden. Dat alles zal niet van de ene op de andere dag gebeuren. In de woorden van president Jeffrey R. Holland gebeurt het ‘uiteindelijk’. Maar we hebben de belofte dat we ‘vervolmaakt in Hem’ worden als we tot Christus komen. Dat vergt veel werk – niet zomaar werk, maar een goddelijk werk. Zijn werk!

Het goede nieuws is dat onze Vader in de hemel zelf heeft gezegd: ‘Want zie, dit is mijn werken mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.’

De aansporing van president Russell M. Nelson om ‘celestiaal te denken’, is een geweldige herinnering aan onze goddelijke aard, oorsprong en potentiële bestemming. We kunnen het celestiale alleen door het zoenoffer van Jezus Christus verkrijgen.

Misschien verleidde Satan Jezus daarom van het begin tot het eind van zijn aardse bediening steeds op dezelfde manier. Mattheüs schreef dat toen Jezus aan het kruis hing, ‘voorbijgangers [Hem] lasterden, [...] en zeiden: [...] Als U de Zoon van God bent, kom dan van het kruis af!’ God zij dank dat Hij daar niet naar luisterde, maar de weg voor ons heeft bereid zodat wij alle celestiale zegeningen kunnen ontvangen.

Let us always remember, there was a great price paid for our happiness.

I testify as with the Apostle Paul that “the Spirit itself beareth witness with our spirit, that we are children of God: and if children, then heirs; heirs of God, and joint-heirs with Christ; if so be that we suffer with him, that we may be also glorified together.” In the name of Jesus Christ, amen.

Laten wij nooit vergeten dat Hij een hoge prijs voor ons geluk heeft betaald.

Ik getuig net als de apostel Paulus dat ‘de Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.’ In de naam van Jezus Christus. Amen.